

[Moltesen.]

spekt for de Jurister, der laver Lovene, og ogsaa for de Jurister, der fælder Dommene, men jeg har endnu mere Respekt for den Soldat, der sætter Livet ind for at hævde Dommenes rette Udførelse.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen rettede det Spørgsmaal til mig, hvor jeg dog kunde være saa ond — saadan tror jeg, jeg kan omskrive det, det var ikke saadan, Ordene faldt — at forlange dette udmærkede Forslag i Udvalg. Jeg vil dertil sige, at der er ikke nogen ond Tanke i det, og Tilslutningen fra Rigsdagens Side bliver ikke mindre, fordi den bliver vel overvejet og velbegrundet, og Vedtagelsen maaske derefter kan ske med en officiel og enstemmig Begrundelse. Naar man i Frankrig kan sende Sagen i Udvalg, kan vi vel ogsaa gøre det her uden at gaa den for nær.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen talte om, at han var blevet skuffet. Hvorfor vil det ærede Medlem nu kaste sig ud i denne Skuffelse? Han skulde meget hellere blive i den Glæde, han var i, saa kunde vi have glædet os sammen. Jeg kunde have glædet mig over, at han omsider havde forstaaet, hvad der er sagt mange Gange paa en meget klar Maade, og han kunde glæde sig over, at han havde indset, at Forskellen ikke var større. Der er ingen Grund til Fortvivlelse, med Sorgen og Klage hold Maade!

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen talte om, at Forsvaret var ikke et egnet Magtmiddel, og henviste til Sanktionerne. Men hvad betyder disse overfor en velbevæbnet Stat? Jeg tror, man maa erkende — deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, der førte Ordet for Venstre —, at deroverfor betyder de intet. Og naar den højtærede Udenrigsminister henviste til Verdensopinionens Pres, saa har vi lige haft et udmærket Eksempel paa, hvordan Verdensopinionens Pres virker paa Folk, der er tilstrækkelig nøgterne, som Sovjet-Diplomaterne er det. Det Svar, som de gav Amerika, da det gav Udtryk for Verdensopinionens Pres, var ikke til at tage fejl af.

Naar det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen sagde, at han ikke saa nogen Mulighed for at skaffe noget andet Magtmiddel at sætte bagved Retten end Sanktionerne, og derefter fortsatte, at han saa i hvert Fald ingen Rimelighed i at vente med at afskaffe det nationale Værn,

indtil man havde faaet det andet, saa maa jeg sige, at dette er en Brist paa Logik, som heldigvis er sjælden at finde hos det ærede Medlem.

Den højtærede Minister sagde, at Tanken om at sætte en Forbudsmagt bagved var en haabløs Utopi. Jeg forstod, at dette skulde sige, at dermed var Sagen afgjort. Men det kan umuligt være Meningen. Naar man staar paa det Standpunkt, som den højtærede Udenrigsminister staar paa i disse Spørgsmaal, saa kan man ikke lade sig afskrække af haabløse Utopier. Det mener jeg er paa Forhaand givet, for er der noget, der er en haabløs Utopi, saa er det dog en Verdensfred. Man kan naa langt i Retning af at begrænse Krigen, men den evige Fred, den tillader jeg mig at betragte som Utopi.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Suveræneteten sagde den ærede Ordfører for Venstre, at man satte Rettens Suverænetet over Statens Suverænetet, og jeg erkender, at dette er en smuk Formel, som er vel egnet til at gøre Indtryk paa forberedte Sind. Men jeg maa tillade mig at hævde, at dermed er Spørgsmaalet ikke afgjort.

Det Spørgsmaal, som Hr. Castberg rejste, og som ganske utvivlsomt er et Spørgsmaal af den største Betydning paa dette Omraade, belyses klart gennem det Eksempel, som han nævnte, Indvandringsspørgsmaalet. Hvis en Stat føler sig forurettet ved en anden Stats Indvandringspolitik, saa tænker Hr. Castberg sig, at dette Spørgsmaal skulde kunne forelægges for en international Domstol, som saa, ikke efter retslige Synspunkter, men efter, hvad den ansaa for at være i al Almindelighed det bedste for Verden, skulde træffe Afgørelse.

Naar man vil tage den Konsekvens, naar man vil gaa saa langt med at give de internationale Domstole Myndighed, at de skal kunne gribe ind i noget, som ganske utvivlsomt er et rent indre Lovgivningsanliggende i et Land, saa maa man forstaa, at saa bereder man denne Tanke ganske overordentlige Vanskeligheder hos Stormagterne. For et lille Land som Danmark betyder det uhyre lidt efter min Opfattelse, men for de Forenede Staters Vedkommende kan man være vis paa, at der er dette Spørgsmaal, stillet op paa den Maade, fuldkommen tilstrækkeligt til at faa dem til at sige: Aldrig!

Endnu har jeg kun tilbage to Bemærkninger. Med Hensyn til Spørgsmaalet